

Redactie:

prof. mr. G.P.M.F. Mols

mr. J. Anker

mr. J.A.A.C. Claessen

prof. mr. T. Spronken

mr. J.H. Wesselink

prof. mr. J.H.M. Willems

Inhoud

Redactioneel

Salduz en Pishchalnikov: een en een is twee. p. 12

Regelgeving

- Wet van 26 november 2009 tot uitvoering van het op 25 oktober 2007 p. 13
te Lanzarote totstandgekomen Verdrag van de Raad van Europa inzake
de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel
misbruik (*Trb.* 2008, 58)
- Regeling houdende wijziging van de Regeling selectie, plaatsing en p. 14
overplaatsing van gedetineerden, in verband met het creëren van het
Penitentiair Psychiatrisch Centrum voor de bijzondere opvang van
gedetineerden die forensische zorg behoeven
- Richtlijn voor strafvordering liquide middelen p. 14
- Aanwijzing informatieverstrekking verkeersongevallen p. 15
- Aanwijzing verkeersongevallen p. 15
- Aanwijzing uitbreiding identificatieplicht p. 15
- Aanwijzing Halt-afdoening p. 16
- Aanwijzing lichten van gedetineerden, TBS-gestelden en jeugdigen p. 16
- Bekendmaking Wijziging inkomensgrenzen en eigen bijdragen in de p. 17
Wet op de rechtsbijstand 2010
- Circulaire Aanhoudings- en ondersteuningseenheden (AOE 'en) p. 17
- Aanwijzing technisch onderzoek/deskundigenonderzoek p. 18
- Gedragscode Gerechtelijk Deskundigen p. 20
- Richtlijn voor strafvordering tarieven en feitomschrijvingen voor p. 20
misdriven, overtredingen en gedragingen als bedoeld in de Wet
administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften
- Aanwijzing administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften p. 21
- Aanwijzing bestuurlijke strafbeschikking overlastfeiten p. 21
- Richtlijn voor strafvordering bestuurlijke strafbeschikking overlastfeiten p. 21

- Verlenging OM-beleidsregels p. 22

Rechtspraak

- 1 Hoge Raad p. 22
24 november 2009, nr. 11320.07
Het oordeel van het Hof dat het een meervoudige fotoconfrontatie niet noodzakelijk achtte, waarmee het Hof de juiste maatstaf heeft gehanteerd, is toereikend gemotiveerd gelet op hetgeen de verdediging aan het verzoek ten grondslag heeft gelegd en op het verhandelde ter terechtzitting in hoger beroep. De aan het Hof voorbehouden uitleg van het beroep op de onrechtmatige aanhouding van de verdachte als een beroep op een vormverzuim dat betrekking heeft op de toepassing van vrijheidsbenemende dwangmiddelen dat aan de rechter-commissaris kon worden voorgelegd en dat wegens het gesloten stelsel van rechtsmiddelen ter terechtzitting niet meer aan de orde kon komen, is niet onbegrijpelijk.
[Sv art. 316, 328, 331, 359a, 415]
- 2 Hoge Raad p. 24
24 november 2009, nr. 12353.07
Onbekendheid van een feitelijke woon- of verblijfplaats kan niet worden aangenomen, indien niet is getracht de uitreiking van de dagvaarding te doen plaatsvinden op een uit de stukken van het geding blijkend – voor de hand liggend en niet door een latere opgave achterhaald – adres dat redelijkerwijs als feitelijke woon- of verblijfplaats van de verdachte zou kunnen gelden.
[Sv art. 588 lid 1 aanhef en onder b sub 3°]
- 3 Hoge Raad p. 25
24 november 2009, nr. 12595.07 B
Gelet op het bepaalde in art. 13a WOTS dient de rechter, indien op de voet van het in art. 13d lid 2 WOTS van overeenkomstige toepassing verklaarde art. 552a Sv beklag is gedaan tegen (het voortduren van) de inbeslagneming, te toetsen of is voldaan aan de voorwaarden die in art. 13a WOTS aan inbeslagneming zijn gesteld. Ten aanzien van rechten van belanghebbenden is de rechter gebonden aan hetgeen de buitenlandse rechter daaromtrent heeft vastgesteld, tenzij zich een der uitzonderingen voorzien in art. 13e lid 1 WOTS voordoet. Een toetsing van de proportionaliteit en de subsidiariteit van (het voortduren van) de inbeslagneming is niet aan de rechter. Art. 359 lid 2 Sv is op een procedure als de onderhavige niet van toepassing is.
[Sv art. 94a, 359, 552a; Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen art. 13, 13a, 13d, 13e]
- 4 Hoge Raad p. 29
1 december 2009, nr. 12030.07
Op een beslissing als bedoeld in art. 316 in verbinding met art. 328 Sv op het verzoek om “de zaak open terug te verwijzen naar de rechter-commissaris ten einde het noodzakelijke onderzoek te doen” heeft art. 322 lid 4 Sv geen betrekking. Indien het onderzoek ter terechtzitting opnieuw wordt aangevangen, is zo een beslissing dus niet in stand gebleven zodat de bestreden einduitspraak daarop niet mede berust.
[Sv art. 316, 322 lid 4, 328]

-
- 5 Hoge Raad p. 31
1 december 2009, nr. 12112.07
In de verwerping van het beroep op overmacht, dat in de kern erop neerkomt dat van de verdachte redelijkerwijs niet gevergd kon worden om te voldoen aan zijn verplichting om Nederland te verlaten omdat “er geen ander land is waar de verdachte terecht kan”, op de grond dat vanaf de dag dat de verdachte bekend is geworden met zijn ongewenstverklaring tot aan de dag van zijn aanhouding voor het onderhavige feit niet is gebleken van inspanningen van de verdachte om te voldoen aan zijn plicht het land te verlaten, had het Hof tot uitdrukking dienen te brengen aan welke inspanningen zou kunnen worden gedacht en of van dergelijke inspanningen, al of niet met ondersteuning van de Nederlandse overheid, redelijkerwijs enig resultaat was te verwachten.
[Vluchtelingenverdrag art. 1F; EVRM art. 3; Sr art. 40, 197]
- 6 Hoge Raad p. 34
8 december 2009, nr. 3165.08
De aard van de afdoening van ad informandum gevoegde feiten verzet zich tegen een anderszins mogelijke afdoening indien de gemachtigde raadsman ter terechtzitting bezwaar maakt tegen de – voorafgaand aan de terechtzitting aan de verdachte als mogelijkheid meegedeelde – afdoening.
[Sv art. 279 lid 2, 351]
- 7 Hoge Raad p. 35
15 december 2009, nr. 154.08 B
Nu de behandeling van het klaagschrift door de raadkamer heeft plaatsgevonden in het openbaar, moet de beschikking ook in het openbaar worden uitgesproken.
[Sv art. 24 lid 1]
- 8 Hoge Raad p. 35
15 december 2009, nr. 1176.08
Het is in zijn algemeenheid niet vereist dat de rechter zijn eigen, bij gelegenheid van het onderzoek ter terechtzitting gedane waarneming aldaar ter sprake brengt. Niettemin is de rechter gehouden dat wel te doen, indien de procespartijen door het gebruik van die waarneming voor het bewijs zouden worden verrast omdat zij daarmee geen rekening behoeft te houden. Of daarvan sprake is, is afhankelijk van de omstandigheden van het geval, zoals het procesverloop, de aard van de waarneming en het verband van die waarneming met het voorhanden bewijsmateriaal. Een zodanig geval doet zich hier niet voor.
[Sv art. 339, 340]
- 9 Hoge Raad p. 37
15 december 2009, nr. 1619.08 B
Het oordeel dat onder meer uit de omstandigheid dat de klager wetenschap had van het feit dat een ander van plan was een overval te plegen en dat hij dat vaker had gedaan, kon worden afgeleid dat de klager redelijkerwijs kon vermoeden dat zijn inbeslaggenomen brommer voor het plegen van een strafbaar feit zou worden gebruikt, is zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet begrijpelijk, in aanmerking genomen dat deze feitelijke vaststelling niet uit de tot de Hoge Raad ter beschikking staande stukken kan worden afgeleid.
[Sv art. 552a]
-

-
- 10** Hoge Raad p. 38
15 december 2009, nr. 1876.08
Verklaringen en mededelingen van de raadsman die ter terechtzitting, al of niet op de voet van art. 279 lid 1 Sv, als zodanig optreedt, kunnen niet als wettige bewijsmiddelen gelden.
[Sv art. 279 lid 2, 339]
- 11** Hoge Raad p. 39
15 december 2009, nr. 2154.08 P
De motivering van het Hof van de afwijzing van het verzoek tot het horen van een aantal getuigen omdat die getuigen niet relevant zijn voor enige te nemen beslissing, is in het licht van hetgeen aan het verzoek ten grondslag is gelegd, niet zonder meer begrijpelijk. Door voorts ten aanzien van een aantal getuigen te overwegen dat zij niets kunnen zeggen over de herkomst van de gelden, is het Hof ten aanzien van die getuigen op ontoelaatbare wijze vooruitgelopen op wat die getuigen zouden kunnen verklaren. Ook het oordeel ten aanzien van een getuige dat het verzoek onvoldoende van grondslag is voorzien, is in het licht van hetgeen aan het verzoek ten grondslag is gelegd niet zonder meer begrijpelijk.
[Sv art. 288, 315]
- 12** Hoge Raad p. 40
15 december 2009, nr. 2438.08
In aanmerking genomen dat ten laste van de verdachte is bewezen verklaard dat hij opzettelijk een hoeveelheid cocaïne binnen het grondgebied van Nederland heeft gebracht, is het oordeel van het Hof dat het bewezenverklaarde met behulp van het in het middel bedoelde geldbedrag is begaan of voorbereid, zonder nadere, doch ontbrekende, motivering niet begrijpelijk.
[Sr art. 33]
- 13** Hoge Raad p. 40
15 december 2009, nr. 10358.08
Indien het gaat om feiten of omstandigheden die door de rechter redengevend worden geacht voor de bewezenverklaring, dient de rechter die zich – al of niet in reactie op een bewijsverweer – beroept op bepaalde niet in de bewijsmiddelen vermelde gegevens, met voldoende mate van nauwkeurigheid in zijn overweging die feiten of omstandigheden aan te duiden en het wettige bewijsmiddel aan te duiden waaraan die feiten of omstandigheden zijn ontleend. Bij het bewijsverweer kan worden gedacht aan een betoog waarin een beroep wordt gedaan op niet hoogst onwaarschijnlijke feiten onderscheidenlijk omstandigheden die met de inhoud van de door de rechter gebezigde bewijsmiddelen niet in strijd zijn doch die – indien juist – onverenigbaar zijn met de bewezenverklaring.
[Sv art. 359 lid 3]
- 14** Hoge Raad p. 43
15 december 2009, nr. 10760.07
Het oordeel van het Hof dat het verzoek een getuige te horen omdat deze en niet de verdachte feitelijk verantwoordelijk was voor de in de tenlastelegging bedoelde gedragingen moet worden afgewezen omdat “het daartoe geen noodzaak aanwezig acht nu noch uit de stukken, noch uit het verhandelde ter terechtzitting in hoger beroep aannemelijk is geworden dat de uitschrijving in de registers van de Kamer van Koophandel (op dit punt) onjuist zou zijn”, is niet zonder meer

begrijpelijk. Het Hof heeft daarmee de mogelijkheid opengelaten dat de verdachte geen feitelijke leiding heeft gegeven aan de verboden gedragingen van de vennootschap, terwijl de enkele omstandigheid dat de verdachte als enig bestuurder stond ingeschreven, niet zonder meer meebrengt dat hij als feitelijke leidinggever van die gedragingen kan worden aangemerkt.

[Sv art. 288, 315, 331 lid 1, 415]

- 15** Hoge Raad p. 45

22 december 2009, nr. 11866.07

Het kennelijke oordeel van het Hof dat de uitlating van de verdachte “Wat moet je nou mafkees?” de strekking heeft de politieambtenaar tot wie zij is gericht in zijn eer en goede naam aan te tasten, geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is evenmin onbegrijpelijk.

[Sr art. 266]

- 16** Hoge Raad p. 45

22 december 2009, nr. 13488.07

Het ter terechtzitting in hoger beroep door de raadsman gedane verzoek tot aanhouding van de behandeling van de zaak voor het (doen) horen van een getuige is een verzoek om toepassing te geven aan art. 315 Sv. Maatstaf bij de beslissing op een zodanig verzoek is of de noodzaak daarvan is gebleken. Uit de overwegingen van het Hof kan niet volgen dat het Hof die maatstaf heeft aangelegd.

Wat betreft het verzoek tot oproeping van een getuige is in dit geval niet sprake van een “niet bij schriftuur door de verdachte opgegeven getuige” als bedoeld in art. 418 lid 3 Sv. Daaruit vloeit voort dat het door het Hof ter terechtzitting gegeven bevel tot oproeping van die getuige heeft te gelden als een bevel als bedoeld in art. 315 Sv. Nu die getuige op de nadere terechtzitting niet was verschenen, kon het Hof slechts van nadere oproeping afzien op de in art. 288 lid 1 onder a, b en c Sv genoemde gronden. Het Hof heeft de afwijzing van het verzoek evenwel niet op een van die gronden gebaseerd, zodat die beslissing ontoereikend is gemotiveerd.

[Sv art. 263, 287, 288, 315, 328, 331, 410, 414, 418]

- 17** Hoge Raad p. 49

22 december 2009, nr. 2676.08

Een door de verdachte bepaaldelijk gevolmachtigde advocaat kan op de wijze van art. 450 lid 3 Sv hoger beroep instellen. Een advocaat kan op de voet van art. 450 Sv ook beroep in cassatie instellen door middel van het verlenen van een schriftelijke bijzondere volmacht aan een griffiemedewerker. De schriftelijke volmacht waarmee een advocaat een griffiemedewerker machtigt om namens de verdachte hoger beroep in te stellen, moeten voldoen aan de in art. 450 lid 3 Sv nader geformuleerde eisen. Wat het ingestelde hoger beroep betreft is in deze zaak niet aan die eisen voldaan, zodat het Hof terecht de verdachte niet ontvankelijk heeft verklaard.

[Sv art. 257e, 408a, 449, 450, 451, 452]

- 18** Hoge Raad p. 56

22 december 2009, nr. 4800.08 J

Het oordeel van het Hof dat in de door hem geschetste omstandigheden de term “homo” de strekking heeft de politieman tot wie de uitlating was gericht in zijn eer en goede naam aan te tasten en dat deze term derhalve in het onderhavige

geval als beledigend moet worden aangemerkt, geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is evenmin onbegrijpelijk.
[Sr art. 266]

- 19** Hof Amsterdam (te Arnhem) p. 57
24 augustus 2009, rolnr. 21.948.09
De vordering tot wijziging van de tenlastelegging wordt afgewezen nu, gelet op de strekking van de art. 312 en 317 Sr enerzijds en van de art. 416 en 417bis Sr anderzijds, de eerste twee bepalingen het bezit beschermen, terwijl de laatste twee bepalingen zich keren tegen de begunstiging van andermans misdrijven.
[Sv art. 313 lid 2]
- 20** Hof Amsterdam p. 58
14 oktober 2009, rolnr. 23.7339.07
De CIE-informatie was in dit geval onvoldoende concreet en specifiek om op grond daarvan redelijkerwijs te kunnen vermoeden dat in de doorzochte woning wapens aanwezig zouden zijn, laat staan dat daaruit een redelijk vermoeden van schuld ten aanzien van de verdachte zou voortvloeien. Door desalniettemin op basis van die beperkte informatie over te gaan tot doorzoeking heeft de politie onrechtmatig gehandeld, hetgeen dient te leiden tot bewijsuitsluiting van de vruchten van die doorzoeking.
[Sv art. 27, 352 lid 1]
- 21** Hof Amsterdam p. 60
11 december 2009, rolnr. 23.4449.08
Aannemelijk is geworden dat de verdachte door het slachtoffer zodanig is belaagd dat er sprake is geweest van een ogenblikkelijke en wederrechtelijke aanranding, waartegen hij zich moest verdedigen, zodat hij heeft gehandeld in een noodweersituatie. De reactie van de verdachte op de wederrechtelijke aanranding moet evenwel als disproportioneel worden beschouwd, zodat hem geen beroep op noodweer toekomt. Het schieten met het pistool op het lichaam van het slachtoffer is het onmiddellijke gevolg geweest van een hevige gemoedsbeweging, die door het op de verdachte toegepaste geweld, bij hem is ontstaan. De verdachte komt daarom een beroep op noodweerecces toe.
[Sr art. 41]
- 22** Hof Amsterdam (te Arnhem) p. 65
11 december 2009, rolnr. 21.1370.08
Het door de verdachte in de hand van de aangeefster bijten, kan aangemerkt worden als geboden door de noodzakelijke verdediging van het lijf van de verdachte tegen een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding van de zijde van aangeefster.
[Sr art. 41]
- 23** Hof Arnhem p. 65
18 november 2009, rolnr. 21.481.07
Om tot een deugdelijk oordeel te kunnen komen over de vraag, of aan een schending van de regelingen inzake het af luisteren en opnemen van gesprekken met geheimhouders consequenties moeten worden verbonden, en zo ja, welke, dienen de betrokken officieren van justitie persoonlijk bij ambtsedig proces-verbaal te relateren, in hoeverre zij (bewust) hebben afgeweken van de

voorgescreven procedures dan wel dat sprake is van bijvoorbeeld de slordige en onvolkomen uitvoering, die het Openbaar Ministerie in de praktijk van alledag aan de wettelijke voorschriften betreffende vernietiging placht te geven.

[Sv art. 126]

- 24** Hof Arnhem p. 67
30 november 2009, rolnr. 21.1440.08
De declaratie van de raadsman is niet meer dan een uitgangspunt voor het oordeel of er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig zijn aan verzoeker een vergoeding toe te kennen in de kosten van de raadsman en zo ja, tot welk bedrag. De rechter is daarbij geenszins gebonden aan de door de raadsman gedeclareerde tijd of het door hem gehanteerde uurtarief.
[Sv art. 591a]
- 25** Hof 's-Hertogenbosch p. 68
26 november 2009, rolnr. 20.4028.08
Nu valt aan te nemen dat het de Rechtbank uit de stukken bekend was dat de veroordeelde en diens raadsman niet konden verschijnen op de bepaalde terechtzitting, had de Rechtbank het onderzoek ter terechtzitting, mede gelet op de aard en de omvang van de ontnemingszaak, ten behoeve van de verdediging moeten aanhouden tot een nader te bepalen datum. Door in weerwil daarvan de behandeling niet aan te houden doch ten gronde te behandelen buiten aanwezigheid van veroordeelde en zijn raadsman, heeft de Rechtbank de veroordeelde geschaad in zijn recht ter terechtzitting in eerste aanleg aanwezig te zijn en zichzelf daar te verdedigen of daarbij de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze. De behandeling in eerste aanleg is daarom nietig. Dit dient onder de omstandigheden van deze zaak te leiden tot terugwijzing naar de Rechtbank.
[Sv art. 423, 511b]
- 26** Hof 's-Hertogenbosch p. 71
8 december 2008, rolnr. 20.364.09
Het Hof acht onder de omstandigheden van het geval niet bewezen dat de verdachte opzet heeft gehad op de aanwezigheid van amfetamine en/of MDMA en/of MDA en/of MDEA in de schuren op zijn perceel. In casu hoefde van de verdachte als eigenaar van het perceel in redelijkheid niet gevergd te worden dat hij zich op de hoogte bleef stellen van de wijze waarop zijn schuren gebruikt werden, noch dat hij anderszins zich er rekenschap van had hoeven te geven dat zijn schuren mogelijk gebruikt werden voor het plegen van strafbare feiten en hij hoefde er geen rekening mee te houden dat zijn zoon willens en wetens misbruik zou maken van het door de verdachte in hem gestelde vertrouwen.
[Sv art. 352 lid 1]
- 27** Hof 's-Hertogenbosch p. 72
19 november 2009, nr. 1295.09
Gelet op het feit dat de politie met fors geweld de woning van de verdachte is binnengetroden, kan er in redelijkheid niet van worden uitgegaan dat de toestemming tot doorzoeking door de verdachte in volle vrijheid is gegeven (zie voor de beschikking a qua *NbSr* 2010, 44).
[Algemene wet inzake het binnentreden art. 1]

-
- 28** Hof Leeuwarden p. 72
23 september 2009, rolnr. 24.1439.09
Nu geen tolk aanwezig was bij het gesprek voorafgaande aan de ondertekening van de machtiging tot intrekking van het hoger beroep, is jegens de verdachte niet de vereiste zorgvuldigheid betracht en wordt de op basis van die machtiging gedane intrekking niet rechtsgeldig geacht. De verdachte is aldus ontvankelijk in zijn hoger beroep (zie ook *NbSr* 2010, 29).
[Sv art. 454]
- 29** Hof Leeuwarden p. 74
24 september 2009, rolnr. 24.1439.09
De beslissing om de intrekking van het hoger beroep niet rechtsgeldig te achten brengt niet mee dat de verdachte – met terugwerkende kracht – in voorlopige hechtenis heeft gezeten doch slechts dat de verdachte vanaf de dag van die beslissing de titel voor voorlopige hechtenis, zoals die gold is komen te herleven (zie ook *NbSr* 2010, 28).
[Sv art. 557]
- 30** Rechtbank Alkmaar p. 75
17 november 2009, parketnr. 14.810506.08
Nu objectieve gegevens ter ondersteuning van de verklaring van aangeefster, dat zij door de verdachte is verkracht, ontbreken, kan niet door de inhoud van wettige bewijsmiddelen tot de overtuiging worden gekomen dat de verdachte het primair, dan wel subsidiair ten laste gelegde heeft begaan.
[Sr art. 242; Sv art. 352 lid 1]
- 31** Rechtbank Amsterdam p. 76
2 juni 2009, parketnr. 13.400251.09
Nu noch uit het technisch rapport noch uit enig ander bewijsmiddel kan worden vastgesteld dat de in beslag genomen goederen daadwerkelijk geschikt zijn om te “skimmen”, wordt de verdachte vrijgesproken van de ten laste gelegde feiten (verg. *NbSr* 2010, 37).
[Sr art. 232, 234; Sv art. 352 lid 1]
- 32** Rechtbank Amsterdam p. 78
5 november 2009, parketnr. 13.420062.09
Nu niet is komen vast te staan dat de verdachte meer heeft gedaan dan te kwader trouw betalingen te ontvangen van klanten, is daarmee geen sprake van het bewegen tot afgifte van geld door het aannemen van een valse hoedanigheid.
[Sr art. 326]
- 33** Rechtbank Amsterdam p. 79
6 november 2009, parketnrs. 13.846003.08, 13.846006.08, 13.846004.08, 13.846003.06 en 13.994066.07
De officier van justitie heeft er geen redelijk en zelfstandig belang om het klaagschrift op de voet van art. 12 Sv van Greenpeace (inclusief bijlagen) – waarvan overigens thans volstrekt ongewis is tot welke (eind)beslissingen dat zou kunnen leiden – toe te voegen aan het dossier. De vordering van de officier van justitie wordt dan ook in zoverre afgewezen.
De geheimhoudingsplicht van art. 2:5 Awb moet wijken voor de verplichting te voldoen aan een strafrechtelijk bevel tot uitlevering van stukken. Deze stukken
-

kunnen van belang zijn voor de beoordeling van de strafzaak en dienen daarom aan het dossier te worden toegevoegd door de de officier van justitie, zo nodig met gebruikmaking van zijn wettelijke bevoegdheid tot het vorderen van uitlevering op de voet van art. 18 WED.

[Sv art. 315; Wet op de economische delicten art. 18; Algemene wet bestuursrecht art. 2:5]

- 34** Rechtbank Amsterdam p. 83
20 november 2009, nr. 872.09 R
Door de feitelijke gang van zaken en het optreden van de rechters daarbij, in samenhang met de strafbare feiten waarvan verzoekster wordt verdacht, is bij verzoekster de indruk kunnen worden gewekt dat hetgeen door de officier van justitie na sluiting van het onderzoek in aanwezigheid van de rechters is aangevoerd op de beoordeling van de zaak door de rechters van invloed zou kunnen zijn. Daarmee kon bij verzoekster de objectief gerechtvaardigde vrees ontstaan dat de rechters jegens haar een vooringenomenheid koesteren. Dit betekent dat het verzoek tot wraking van de rechters dient te worden toegewezen. [EVRM art. 6; Sv art. 512]
- 35** Rechtbank Amsterdam p. 85
23 november 2009, parketnr. 13.994522.07
Wat betreft het ten laste gelegde milieudelict kan het Stadsdeel Amsterdam-Noord in strafrechtelijke zin worden geschaard onder het begrip rechtspersoon als bedoeld in art. 51 lid 1 Sr.
[Sr art. 51; Wet op de economische delicten art. 1a, 2, 6; Wet milieubeheer art. 10:1 lid 1]
- 36** Rechtbank Amsterdam p. 89
2 december 2009, parketnr. 13.401066.09
Een hotelkamer die niet in gebruik is, kan niet worden gekenmerkt als een ruimte waar zich privé huishelijk leven afspeelt.
[Sr art. 232, 234; Algemene wet op het binnentreden art. 1, 2]
- 37** Rechtbank Arnhem p. 92
3 november 2009, parketnrs. 5.00791.09 en 5.600105.09
De verklaringen van de verdachte worden uitgesloten van het bewijs, daar het recht op bijstand van een advocaat bij het eerste verhoor is geschonden. Bewezen is het medeplegen van het voorhanden hebben van voorwerpen, waarvan de verdachte weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van enig in art. 232 lid 1 Sr omschreven misdrijf (verg. *NbSr* 2010, 31).
[EVRM art. 6]
- 38** Rechtbank 's-Gravenhage p. 93
2 oktober 2009, parketnr. 9.920272.09
Gelet op het zeer geringe leeftijdsverschil tussen de verdachte en het slachtoffer, de affectieve relatie tussen hen beiden die zich uitte in een vriendschap en het feit dat de verdachte uitging en mocht uitgaan van de vrijwilligheid van het seksuele contact onder de omstandigheden waarvan blijkt uit het proces-verbaal van de politie, komt het ontuchtige karakter aan de handelingen te ontvallen. De verdachte wordt dan ook van het desbetreffende feit vrijgesproken. Ook overigens zijn de ten laste gelegde feiten niet wettig en overtuigend bewezen.
[Sr art. 242, 243, 245; Sv art. 352 lid 1]

-
- 39** Rechtbank 's-Gravenhage p. 95
13 oktober 2009, parketnr. 9.755142.06
Nu de kosten van de raadsman reeds zijn betaald door de Nederlandse Politiebond waarvan verzoekster lid is, op grond waarvan zij recht op bijstand kon ontlenen aan dit lidmaatschap, betekent dit in beginsel dat verzoekster op vergoeding daarvan geen aanspraak heeft. Dat kan anders zijn indien moet worden geoordeeld dat de kosten, hoewel feitelijk niet door verzoekster betaald, toch als haar schade zouden moeten worden gezien, maar daarvan is geen sprake (verg. *NbSr* 2010, 40).
[Sv art. 591a]
- 40** Rechtbank 's-Gravenhage p. 97
8 december 2009, nr. 71.09
Nu de kosten van de raadsman reeds zijn betaald door de Politie Haaglanden, betekent dit in beginsel dat verzoekster op vergoeding daarvan geen aanspraak heeft. Dat kan anders zijn indien moet worden geoordeeld dat de kosten, hoewel feitelijk niet door verzoekster betaald, toch als haar schade zouden moeten worden gezien, maar daarvan is geen sprake (verg. *NbSr* 2010, 39).
[Sv art. 591a; Regeling tegemoetkoming rechtskundige hulp politie art. 5 lid 3]
- 41** Rechtbank 's-Hertogenbosch p. 98
4 november 2009, parketnr. 1.839335.09
Als er al een aanmerkelijke kans is geweest dat de betrokkenen dodelijk werden getroffen, is niet komen vast te staan dat de verdachte die aanmerkelijk kans willens en wetens heeft aanvaard. Wel is bewezen dat de verdachte de berokkenen heeft bedreigd met enig misdrijf tegen het leven gericht doordat de verdachte opzettelijk dreigend, nadat de betrokkenen door het raam van hun slaapkamer op de eerste verdieping naar buiten hebben gekeken en achter het raam op de eerste verdieping van hun woning zijn verschenen, meer keren met een vuurwapen heeft geschoten.
[Sr art. 285, 287]
- 42** Rechtbank Leeuwarden p. 99
3 december 2009, parketnr. 17.80083.02
Indien een persoon ter beschikking wordt gesteld met dwangverpleging, dient deze ook daadwerkelijk behandeld te worden. Nu dit bij veroordeelde niet het geval is en het ook niet duidelijk is wanneer de behandeling wordt hervat, wordt door de kliniek geen inhoud gegeven aan de dwangverpleging. De TBS wordt daarom met één jaar verlengd teneinde daarna te kunnen toetsten of, al of niet in een andere kliniek, de behandeling van veroordeelde is hervat. Indien de behandeling dan nog steeds niet is hervat, zal de vraag aan de orde zijn in hoeverre dwangverpleging dient te worden uitgesproken.
[Sr art. 38d, 38e]
- 43** Rechtbank Middelburg p. 101
24 november 2009, parketnr. 12.705452.09
In dit geval is sprake van de uitzonderingssituatie als bedoeld in art. 2 lid 1 sub b Wet DNA. Het bezwaar tegen het afnemen van celmateriaal wordt derhalve gegrond verklaard.
[Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden art. 1, 2, 7]
-

-
- 44** Rechtbank Roermond p. 103
22 oktober 2009, parketnr. 4.860679.09
Gelet op het feit dat de politie met fors geweld de woning van de verdachte is binnengetreden, kan er in redelijkheid niet van worden uitgegaan dat de toestemming tot doorzoeking door de verdachte in volle vrijheid is gegeven (zie voor de beschikking in hoger beroep *NbSr* 2010, 27).
[Algemene wet inzake het binnentreden art. 1]
- 45** Rechtbank Zwolle-Lelystad p. 104
27 oktober 2009, parketnr. 7.400130.09
In dit geval is sprake van het ontbreken van opzet vanwege een geestelijke stoornis omdat bij de verdachte ieder inzicht in de draagwijdte van zijn gedragingen en de mogelijke gevolgen daarvan heeft ontbroken.
[Sr art. 37]
- 46** Rechtbank Zwolle-Lelystad p. 105
17 november 2009, parketnr. 7.607324.09
Niet is voldaan aan het vereiste dat de raadsman onverwijld van de inverzekeringstelling in kennis is gesteld, hetgeen leidt tot de slotsom dat de inverzekeringstelling in deze onrechtmatig is.
[Sv art. 40 lid 2]

Erratum

In *Nieuwsbrief Strafrecht* 2009, aflevering 14 zijn de correcties in de drukproef voor de “koppen” boven de uitspraken wel doorgevoerd in de inhoudsopgave maar niet in de “koppen” die boven de uitspraken zelf staan. Het betreft de nummers 377, 383, 391, 393, 397, 400, 401, 406 en 411. Voor de juiste koppen dient dus wat die nummers betreft de inhoudsopgave te worden geraadpleegd. Overigens is ook in de inhoudsopgave in de laatste tekstregel van nummer 391 sprake van een omissie. Voor “*vaak*” moet worden gelezen “*zaak*”. Ten slotte dient in het Redactioneel op pagina 1307 ongeveer in het midden van de rechterkolom voor “*dan weer*” te worden gelezen “*dan wel*” en is de naam van Pishchalnikov een aantal keren verkeerd gespeld.